

Nr 6.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om förstattligande av importen och distributionen av mineraloljor.

I två inom riksdagen väckta, till bankoutskottet hänvisade likalydande motioner, nr 297 i första kammaren av herr *Öhman m. fl.* och nr 391 i andra kammaren av herr *Hagberg* i Luleå *m. fl.* har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till regeringen begär skyndsamt förslag på i stort sett de linjer som oljeutredningen förordar men med i motionerna angivna undantag för att upprätta ett statligt företag, i vilket alla sådana företag uppgå, som importera eller distribuera mineraloljor och som den 31 december 1951 voro helt eller delvis i utländsk ägo».

Beträffande motiveringen för nämnda hemställan får utskottet hänvisa till motionen II: 391.

Utskottet. I anledning av riksdagens skrivelse den 30 juni 1945 angående handeln med brännoljor m. m. tillkallades jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 31 augusti 1945 på folkhushållningsdepartementets föredragning utredningsmän för utredning av frågan rörande statlig kontroll av importen av och handeln med bränn- och smörjoljor (oljeutredningen). Oljeutredningen avgav sitt betänkande i ämnet den 18 februari 1947 (SOU 1947: 14). Betänkandet har remissbehandlats. Ärendet är fortfarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning. I de föreliggande motionerna har yrkats, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt förslag enligt i stort sett av oljeutredningen förordade linjer men med i motionerna angivna undantag för att upprätta ett statligt företag, i vilket alla sådana företag skulle uppgå som importerade eller distribuerade mineraloljor och som den 31 december 1951 voro helt eller delvis i utländsk ägo. Enligt utskottet föreligga inga omständigheter av natur att utgöra anledning för riksdagen att ånyo påkalla Kungl. Maj:ts uppmärksamhet beträffande spörsmålet om ett förstattligande helt eller delvis av oljebranschen. I enlighet härmed avstyrker utskottet förevarande motioner.

Utskottet hemställer alltså,

att likalydande motionerna I: 297 och II: 391 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 mars 1952.

På bankoutskottets vägnar:
FRANS SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf, Sundvik, Fahlander, Mogård, Werner, De Geer, Johannesson och Nordenson;

från andra kammaren: herrar Severin, Fröderberg, Persson i Norrby, fru Humla, herrar Fagerholm, Gavelin, Johanson i Kalmar och Nyberg.